

## KINH CHÁNH PHÁP HOA

### QUYỂN 9

#### Phẩm 19: THƯỜNG BỊ KHINH MẠN

Khi ấy Phật bảo Bồ-tát Đắc Đại Thế:

–Vì vậy nên biết, có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ nào trì kinh điển này, giả sử bị bốn bộ chúng ma ly mạng nhiếc, phát ra lời thô tục quả trách, cấm chỉ thì tội ấy chẳng thể lường, lại nếu có người nghe kinh này, rồi thọ trì đọc tụng, giảng giải rộng rãi ý nghĩa cho người khác thì đạt được phước thượng diệu. So sánh như thế, Phật đã khen ngợi nhãn, nhĩ, tỷ, khẩu, thân, ý thanh tịnh, không chướng ngại.

Lại bảo với Đắc Đại Thế:

–Từ thời xa xưa, cách đây rất lâu, rất lâu không thể tính đếm, chẳng thể nghĩ bàn số kiếp, có Phật hiệu là Tịch Thú Âm Vương Như Lai Chí Chân, Đẳng Chánh giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Chúng Hựu. Kiếp tên là Ly đại tài, thế giới tên Đại trụ.

Phật dạy:

–Này Đắc Đại Thế! Như Lai Tịch Thú Âm Vương giảng kinh hóa đạo cho khắp cõi trời, người, giảng bốn Thánh đế cho hàng Thanh văn thừa, làm cho họ vượt già bệnh chết, đến gần Nê-hoàn, giảng giải cội nguồn sinh khởi của mười hai nhân duyên, giảng sáu pháp Ba-la-mật cho các Bồ-tát, làm cho họ đạt đạo Vô thượng chánh chân, biểu hiện sở hành liên tục của trí tuệ Như Lai. Phật thọ bốn hằng hà sa trăm ngàn ức cai kiếp. Sau khi Phật diệt độ, Chánh pháp tồn tại trăm ngàn ức kiếp như số vi trần của một cõi Diêm-phù-đề; tượng pháp tồn tại trăm ngàn ức kiếp như số vi trần của bốn châu thiên hạ.

Lại nữa, này Đắc Đại Thế! Sau thời kỳ tượng pháp của Phật ấy diệt hết lại có Phật kế tiếp hiệu là Tịch Thú Âm Vương, rồi lần lượt

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

có hai mươi ức ngàn Đức Như Lai Chí Chân, Đẳng Chánh giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư tiếp nối nhau. Khi ấy các Đức Phật này lần lượt diệt độ. Chánh pháp diệt rồi; tượng pháp tiếp theo cũng diệt hết; Tỳ-kheo ở thời ấy kiêu mạn tự đại, làm trái giáo pháp, có một Tỳ-kheo tên là Thường Bị Khinh Mạn học hạnh Bồ-tát.

Vì sao gọi là Thường Bị Khinh Mạn?

Vì vị Khai sĩ (Bồ-tát) ấy mỗi khi thấy Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ đều gọi họ và bảo rằng: “Chư Hiền, không được kiêu mạn tự cao. Vì sao? Vì ý chí của chư Hiền đương còn là Bồ-tát. Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác đã vì phương tiện, thuận theo đối tượng, giảng hạnh Bồ-tát cho các Tỳ-kheo.” Vị Khai sĩ ấy chẳng vâng theo lời khuyên bảo, chẳng chịu phúng tụng, hễ vừa thấy bốn chúng thì gọi họ, bảo rằng: “Tôi trọn đời chẳng dám khinh mạn quý ngài; quý ngài đang học hạnh Bồ-tát cao vời, sẽ đạt đến quả vị Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác.”

Phật dạy:

–Này Đắc Đại Thế! Khi ấy bốn chúng nghe lời này đều nổi giận mạ nhục mắng chửi: “Tỳ-kheo này chẳng thưa hỏi chúng ta, chẳng biết nhân tâm nhưng lại tự cao cho là biết nhân tâm và thọ ký cho chúng ta sẽ thành Vô thượng Chí chân Đẳng chánh giác. Những việc lạ thường, điều mà người ta không muốn mà vẫn cứ nói.”

Lại nữa, này Đắc Đại Thế! Như một người đi đường gặp cơn mưa lớn, nhờ oai thần của Phật che chở, thân không bị ướt vị, Tỳ-kheo ấy tuy bị nhục mạ nhưng tâm chẳng sân hận, sắc mặt chẳng đổi. Hoặc có người nghe lời nói ấy căm ghét chẳng ưa, dùng ngói đá ném. Nhưng vị ấy từ xa vẫn tiếp tục cất tiếng bảo rằng: “Chớ làm điều khinh mạn, hãy tu tâm nhẫn nhục, phát tâm Bồ-đề.” Vì sao? Vì lúc bấy giờ, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ tự cao tự đại nghe thấy Đại sĩ nói là tâm tôi thường khiêm hạ chẳng dám khinh các ngài và tuy bị mạ nhục nhưng tâm vẫn bình thản, nên nhân đó bốn người của bốn chúng ấy đặt tên ngài là Thường Bị Khinh Mạn. Vị Đại sĩ này khi lâm chung được nghe Đức Tịch Thú Âm Vương Như Lai giảng trăm ngàn ức sự việc về ý nghĩa thâm diệu của hai mươi bài tụng trong kinh Chánh Pháp Hoa này. Đại sĩ khi mạng

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chung vọt lên hư không lớn tiếng khen ngợi kinh điển này rằng: “Người nào thọ trì kinh này, trước hết sẽ được nhãn căn thanh tịnh; nhĩ, tỷ, khẩu, thân, ý cũng thanh tịnh; đã được thanh tịnh rồi thọ mạng liền tăng thêm hai mươi ức muôn, đạt được định ý, lại giảng thuyết kinh điển này cho mọi người. Bốn chúng khi trước nghe vị ấy nói mà hủy báng gọi Đại sĩ này là Thường Bị Khinh Mạn, cho là tự đại thì nay thấy thần lực vi diệu, tuệ lực biện tài, đạo lực khéo léo của Đại sĩ này đều đến quy phục, kính trọng thân cận để nghe kinh pháp. Những hạng người ấy vô số ức người nhiều không thể đếm, ngài đều làm cho an lập tâm đạo Vô thượng chánh chân.

Vị Đại sĩ ấy, sau khi mạng chung, gặp hai mươi trăm ngàn ức Đức Như Lai Chánh chân. Chư Thế Tôn ấy đã giảng thuyết kinh Chánh Pháp Hoa cho ngài; do phước đức ấy, dần dần tăng tiến lại gặp hai mươi trăm ngàn ức Đức Như Lai đều cùng một hiệu là Lôì Minh Âm Vương và được theo nghe kinh điển này. Lại gặp hai mươi trăm ngàn ức Như Lai đều cùng một hiệu là Lôì Âm Vương, cũng được nghe kinh Chánh Pháp Hoa, thọ trì, đọc tụng, tuyên thuyết cho bốn chúng. Sinh ra ở bất cứ đâu cũng thường tự nhiên được mắt thanh tịnh, tai thanh tịnh, mũi thanh tịnh, miệng thanh tịnh, thân thanh tịnh, ý thanh tịnh; nhìn nghe xuyên suốt, mũi thông, miệng lẹ, thân thể nhẹ nhàng, ý thấy rõ tâm chúng sinh, diễn nói, phân biệt ý nghĩa của kinh điển này cho bốn chúng.

Phật dạy:

–Này Đắc Đại Thế! Đại sĩ Thường Bị Khinh Mạn cúng dường phụng sự biết bao số trăm ngàn ức Đức Như Lai rồi, lại gặp vô số trăm ngàn ức Đức Như Lai, cũng vẫn theo thọ trì kinh Chánh Pháp Hoa. Do căn bản phước đức này tự đạt đến đạo Vô thượng chánh chân, thành Tối Chánh giác.

Này Đắc Đại Thế! Bồ-tát muốn biết vị Đại sĩ Thường Bị Khinh Mạn ở thời của Tịch Thú Âm Vương Như Lai, nói kinh pháp cho bốn bộ chúng là ai chẳng? Vị ấy chính là ta vậy. Giả sử lúc ấy ta chẳng thọ kinh Chánh Pháp Hoa này, chẳng thọ trì, đọc tụng, giảng thuyết cho mọi người thì chẳng có thể nhanh chóng đạt được đạo Vô thượng chánh chân, thành Tối chánh giác. Vì ta theo chư Phật Thế Tôn ở quá khứ nghe kinh điển này, thọ trì, đọc tụng, giảng thuyết cho mọi

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người nên thành tựu Phật quả. Các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ mà thuở ấy vị Đại sĩ kia đã nói là: “Tôi cung kính chẳng dám khinh các ngài; các ngài sẽ đạt được trí tuệ đạo đức của Đức Như Lai Đẳng Giác” và bốn chúng ấy đã khinh khi, mắng nhiếc, cười chê vị Đại sĩ kia, không tự hối cải nên trải qua hai mươi ngàn ức kiếp sinh ra đời thường chẳng gặp Phật, chẳng nghe kinh pháp; lại trải qua vạn kiếp đọa vào đại địa ngục Vô khả, bị khảo tra thiêu đốt đau đớn không thể diễn tả; hết tội rồi, ra khỏi địa ngục, do được vị Đại sĩ kia giáo hóa làm cho phát tâm cầu đạo Vô thượng chánh chân, đều đắc thần thông, trí tuệ vô ngại; nay đều có mặt nơi đây.

Phật dạy:

–Này Đắc Đại Thế! Ông muốn biết bốn chúng thuở ấy đã hủy nhục chê cười, sân nhuế, mạ lỵ vị Đại sĩ ấy là ai chẳng? Đó chính là năm trăm vị Bồ-tát nhóm của ông Bạt-đà-hòa, năm trăm vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni ở là nhóm của ông Sư Tử Nguyệt đang ở trong pháp hội này và năm trăm thiện nam, năm trăm thiện nữ ở trước ta đây, đều không thoái chuyển sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân.

Phật dạy:

–Này Đắc Đại Thế! Nghĩa lý của kinh Chánh Pháp Hoa này rộng lớn, oai thần vô lượng, vô biên; tất cả các Bồ-tát Đại sĩ đều kính phụng. Sau khi Như Lai diệt độ, người thọ trì, đọc tụng kinh này được phước như thế và sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân.

Khi ấy Thế Tôn nói tụng khen:

*Nay ta nhớ nghĩ  
Việc xưa đã qua  
Phật tên Tịch Thú  
Âm Vương Như Lai  
Oai thần vô lượng  
Trời, người cung kính  
Giảng pháp cho các  
Nhân dân, chúng sinh  
Phật tối thắng ấy  
Sau khi diệt độ  
Chánh pháp của Ngài  
Vào thời cuối cùng*

[www.daitangkinh.org](http://www.daitangkinh.org)

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Có một Tỳ-kheo  
Tu hạnh Bồ-tát  
Thời ấy đặt tên  
Thường Bị Khinh Mạn  
Thường thường đi đến  
Trong chúng Tỳ-kheo  
Và Tỳ-kheo-ni  
Thấy họ điên đảo  
Nên khuyến hóa cho  
Chí hạnh Phật đạo  
Tự nói tâm ta  
Chẳng dám kiêu mạn  
Bị người chê cười  
Mắng nhiếc nhục mạ  
Khi ấy vì họ  
Khiến nghe lời này  
Giả sử khi được  
Nghe kinh pháp này  
Thì được an trụ  
Dù làm việc gì  
Trí tuệ sáng soi  
Khi sắp lâm chung  
Được phân biệt nói  
Kinh Pháp Hoa này  
Báo ứng tức thời  
Tăng thêm tuổi thọ  
Thân ấy biến hiện  
Đều được tự tại  
Ở trên hư không  
Giảng thuyết kinh điển  
Giáo hóa tất cả  
Đều phát đạo tâm.  
Bấy giờ Đại sĩ  
Sau khi mạng chung  
Được gặp chư Phật*

[www.daitangkinh.org](http://www.daitangkinh.org)

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trăm ngàn ức muôn  
Dần dần khai hóa  
Thâm nhập kinh pháp  
Vì được phân biệt  
Giảng nói kinh này  
Là người tối thắng  
Đắc thành quả Phật  
Chính là thân ta  
Như Lai Năng Nhân  
Còn các Tỳ-kheo  
Và Tỳ-kheo-ni  
Các thiện nam tử  
Cùng thiện nữ nhân  
Miệng ưa phỉ báng  
Có mặt thuở ấy  
Họ được khai hóa  
Hiểu rõ kinh điển  
Thường sẽ được gặp  
Vô số ức Phật  
Là năm trăm vị  
Nhóm Bạt-đà-hòa  
Các chúng Tỳ-kheo  
Và Tỳ-kheo-ni  
Thiện nam, tín nữ  
Nay ở trước Phật  
Thuở trước ta đã  
Cho nghe kinh pháp  
Đều được khai hóa  
Khiến cho hiểu rõ  
Nay đây thân ta  
Sau khi diệt độ  
Nên luôn thọ trì  
Phụng thờ kinh này  
Phải nên tư duy  
Vô số ức ức

[www.daitangkinh.org](http://www.daitangkinh.org)

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chưa từng được nghe  
Kinh pháp như thế  
Giả sử có Phật  
Số trăm ngàn ức  
Mong nghe giảng thuyết  
Kinh điển như thế  
Vì vậy khi nghe  
Kinh giống như vậy  
Thánh Tôn tự tại  
Xưng dương tán thán  
Sau ta diệt độ  
Có người diễn nói  
Kinh Pháp Hoa này  
Cần luôn phải nhớ*

M